

РЕШЕНИЕ

№ 5598

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. III-Б СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Теменужка Симеонова

Членове: Хрипсима К. Мъгърдичян
Цветина Цолова

при участието на секретаря Михаела Огн. Митова
като разгледа докладваното от Теменужка Симеонова Въззивно гражданско дело № 20231100504592 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 09.12.2022 г. по гр.дело № 18885/21 г., СРС, II ГО, 58 с-в е **признал за установено** по предявления от „М.*****“ ООД иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, че „М.*****“ ООД, ЕИК **** **не дължи** на „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** (с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД) сума в размер на **559,30 лева** като „служебно начислена“ енергия за период 04.09.2020-4.12.2020г. въз основа на Констативен протокол № 1025978/04.12.2020 г. и съгласно фактура № 3355035/3.2.2021г. **Осъдил** е „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** (с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД) да заплати на „М.*****“ ООД, ЕИК **** сумата **300 лв.**, разноси по делото.

Решението е обжалвано с въззивна жалба от ответника „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** (с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД), със седалище и адрес на управление гр.София, бул. ****, блок „Бенч Марк Бизнес център, чрез пълномощника юрисконсулт Нели Сидерова с мотиви, изложени в жалбата. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. Съдът е уважил предявения иск с мотивите, че дружеството не е предвидило ред за уведомяване на ктлинта в общите си

условия според изискванията на чл.98 а, ал.2, т.6, б а от ЗЕ, поради което за дружеството не е възникнало правото да извършва едностранна корекция и тя се явявала неправомерна. Съдът не се е съобразил с непротиворечивата практика на ВКС относно корекциите, извършвани от разпределителното дружество, в която е прието, че това дружество може да извършва корекция и изобщо не се изследва въпросът за реда за уведомяване, който е неотносим към казуса. Цитира практика в този смисъл, а именно решение № 77 от 30.05.2022 г. по гр.д. № 2708/21 г., на ВКС, III г.о., решение № 115 от 17.06.2022 г. по гр.д. № 3817/21 г. на ВКС, IV г.о., решение № 85 от 27.06.2022 г. по гр.д. № 2528/21 г. на ВКС, IV г.о.

Моли съда да отмени процесното решение и да бъде отхвърлен изцяло предявеният иск. Претендира присъждане на разноски за въззивната инстанция, включително юрисконсултско възнаграждение, както и за първата инстанция.

Въззиваемият „М.*****“ ООД, ЕИК **** не е депозирал отговор на въззивната жалба.

Съдът, след като обсъди по реда на чл.236, ал.2 от ГПК събраните по делото доказателства и становища на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259, ал.1 от ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта-в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Обжалваното решение е валидно, не е постановено в нарушение на правните норми, които уреждат условията за валидност на решенията-постановено е от съд с правораздавателна власт по спора, в законен състав, в необходимата форма и с определено съдържание, от което може да се извлече смисъла му. Ето защо, съдът следва да се произнесе по неговата правилност.

От фактическа страна:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК от „М.*****“ ООД, ЕИК **** **срещу** „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** /с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД/ за признаване за

установено между страните, че ищецът не дължи на ответника сумата от 559,30 лева, представляваща начислена сума по фактура № 3355035/03.02.2021 г. за периода 04.09.2020 г.-04.12.2020 г.

Ответникът „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** /с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД в депозирания по чл.131 ГПК писмен отговор оспорва иска по основание и размер.

От фактическа страна:

По делото е безспорно, че ищецът е собственик на процесния имот с адрес: гр.София, ж.к.“****-магазин за хранителни стоки, за който има издадена фактура № 3355035/03.02.2021 г. на стойност 559,30 лв., поради което се явява потребител на електрическа енергия за процесния обект по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и т. 41 б, б. "а" от ДР на ЗЕ за исковия период и е страна по облигационни отношения по договор за продажба на електрическа енергия/арг.чл. 92 от ЗЕ/ като купувач на такава. В този смисъл е носител на права и задължения по Закона за енергетиката.

По делото е представена лицензия на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004г., издадена от ДКВР на основание чл. 39, ал. 1, т. 3 ЗЕ на „ЧЕЗ Р.Б.“ АД за дейността „разпределение на електрическа енергия“ на обособената територия, определена в приложение № 1 към лицензията, за срок от 35 години, която да бъде осъществявана съгласно условията, посочени в разпоредителната част на лицензията и приложенията към нея. В чл.2.7.5 е посочено, че лицензианта има право да купува необходимата електрическа енергия за покриване на технологичните разходи по преноса. С Решение № И2-Л-135 от 09.12.2013г. на ДКЕВР т. 2.7.5 от лицензията е изменена със съдържанието „да осъществява дейността координатор на специална балансираща група за компенсиране на технологичните разходи в електроразпределителната мрежа, спазвайки действащото законодателство и прилагайки разумни бизнес методи и модели в съответствие с добрите международни практики с цял доброто планиране на баланса в балансиращата група. За изпълнението на това лицензиантът е длъжен да извършва прогнозиране, съгласуване, предоставяне и утвърждаване на графици за закупуване на необходимата електрическа енергия за покриване на технологичните разходи на преноса; да поддържа комуникационно оборудване и средства за обмен на информация съгласно Правилата за търговия; да изготвя „Методика за изчисление на технологичните разходи в разпределителната мрежа по периоди на сетълмент“ в рамките на балансиращата група; да поддържа финансовите граници, определени с Правилата за търговия, за сключваните от него сделки“.

Представен е **констативен протокол** № 1025978/04.12.2020г. за проверка на неточно измерване и/или неизмерване на електрическа енергия, от който се установява, че на 04.12.2020г. служители на оператора „ЧЕЗ Р.Б.“ АД, сега „Е.М.З.“ АД, са извършили техническа проверка на средството за търговско измерване (СТИ) на доставяната електрическа енергия

(електромера) за електроснабден обект (магазин за хранителни стоки) с адрес град София, ж.к. „Младост“, блок 469, с абонатен номер 9134507149.

Констатирано е, че „при проверката за точност на електромера се установяват грешки извън границите на допустимото; липсва втора фаза“. Посочено е, че от началото до края на проверката са присъствали представител на клиента, както и един независим свидетел. Протоколът е подписан от двама служители на „ЧЕЗ Разпределение“ и от един свидетел-М.К., представител на Федерация на потребителите.

По делото е приета съдебнотехническата експертиза/ **СТЕ**/, като вещото лице изяснява, че така констатираното с цитирания констативен протокол представлява случай на непълно отчитане на потребената ел. енергия, както и че преизчисляването на консумираната електрическа енергия е извършено математически правилно по реда на чл. 50, ад. 1, б. „а“ ПИКЕЕ (обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019 г.), като изчислението е коректно и от гледна точка на актуалните за периода цени на ел. енергия.

По делото са били разпитани свидетели, като **свидетелят М.**, който твърди, че магазинът индиректно е негов, заявява, че е присъствал на проверката, че трафопостът се намира пред блока, а електромерът е външно пред блока. Кутията на електромера се заключвала с ключ и свидетелят намирал кутията на електромера отворена три пъти. Свидетелят Н. живее в квартала, спомня си за случай през месец декември, когато е имало проверка на ЧЕЗ пред магазин за хранителни стоки, където свидетелят пазарува. Един господин, който свидетелят видял пред залата, казал, че вземат електромера и ще го носят за проверка, че не е манипулиран, а най-вероятно счупен.

Свидетелят Я. заявява, че работи като техник в ел. ситеми в „ЕРМ Запад“, а преди се казвало ЧЕЗ. Били изпратени с колега да извършат проверка на електромера. Таблото се намирало до входа на фасадата на магазина, който бил в „Младост-4“, до блок 469. При направената проверка установили, че електромерът измерва с 55 % грешка. Дошъл представител на магазина, направили същата проверка, показала се същата грешка. Демонтирали електромера, поставили го в безшевен чувал с два вида пломби, на негово място оставили нов изправен електромер. Съставили констативен протокол, където описали констатациите си. **Свидетелят К.** заявява, че е доброволен сътрудник на Федерацията на потребителите и представлява при проверките независим свидетел. Спомня си за проверката на 04.12.2020г. на електромер на хранителен магазин в „Младост-4“. Сочил, че при поставяне на еталонния уред от техниците, уредът показвал грешка 55 %. Техниците свалили електромера, поставили го в безшевен чувал с два стикера и два вида пломби. Сложили нов електромер, който бил точен. Обадили се на телефон 112, за да уведомят полицията. Свидетелят си спомня, че става въпрос за второ дело за този адрес.

От правна страна:

Както бе посочено, СГС намира за установено, че между страните е

налице валидно облигационно отношение с източник договор за продажба на електрическа енергия, като приложим е ЗЕ при новите изменения.

Отговор на въпроса кой има право да получи начислената в резултат на корекцията сума - крайният снабдител или операторът на електроразпределителната мрежа е даден в решение № 85 от 27.06.2022г. по гр.д. № 2528/2021 г., Г.К., IV Г.О. на ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК. Според приетото от ВКС, разрешението на този материалноправен въпрос се съдържа в чл.55 и чл.56, ал.1 и ал.2 от ПИКЕЕ. Съгласно чл.55 от ПИКЕЕ, в случаите, в които се установи, че са налице измерени количества електрическа енергия в невизуализирани регистри на средството за търговско измерване (СТИ), операторът на съответната мрежа начислява измереното след монтажа на СТИ количество електрическа енергия в тези регистри, като преизчисляването на количеството електрическа енергия се извършва въз основа на метрологична проверка и констативен протокол, съставен по реда на чл.49 от ПИКЕЕ. Съгласно чл.56, ал.1 и ал.2 от ПИКЕЕ, в случаите на преизчисляване на количества електрическа енергия по реда на раздел IX от ПИКЕЕ (в който се намират и разпоредбите на чл. 55 и чл. 56) операторът на електроразпределителната мрежа предоставя на ползвателя на мрежата (каквото е и крайният битов клиент) фактура и справка за преизчислените количества електрическа енергия, както и информация за дължимата сума за мрежови услуги (с изключение на цена за достъп до електроразпределителната мрежа, формирана на база на предоставена мощност) и за "задължения към обществото"; а ползвателят на мрежата (респ. - крайният битов клиент) заплаща на оператора на съответната мрежа тази дължима сума, определена от оператора на съответната мрежа. Изводът е, че в случаите на преизчисляване на количества електрическа енергия по реда на този раздел, право на получи от крайния битов клиент, начислената в резултат на корекцията сума, има операторът на електроразпределителната мрежа, а не крайният снабдител/доставчикът/ на електрическата енергия. Относно така възприетото разрешение на въпроса вече е налице и формирана практика на ВКС, обективирана в [решение № 77/30.05.2022 г. по гр. д. № 2708/2021 г.](#), [решение № 60269/27.05.2022 г. по гр. д. № 1054/2021 г.](#) и [решение № 61/02.06.2022 г. по гр. д. № 1898/2021 г.](#) на III-то гр. отд., [решение № 55/30.05.2022 г. по гр. д. № 1421/2021 г.](#) и [решение № 56/21.06.2022 г. по гр. д. № 1629/2021 г.](#) на IV-то гр. отд. В първите три от тези решения на ВКС изрично е разяснено и че уредбата, обективирана в нормите на чл.55 и чл.56 от ПИКЕЕ, е в рамките на законовата делегация и не противоречи на нормативен акт от по-висока степен, включително не противоречи на общото правило, че за доставена на потребителя електроенергия се заплаща цена (чл.183, чл.200 ЗЗД), която съгласно действащия ЗЕ е регулирана от държавен орган. Налице е подзаконово възлагане на вземането, легитимиращо оператора на мрежата, вместо доставчика, да го начисли и получи, и това възлагане също не противоречи на нормативен акт от по-висока степен. Касае за специални норми, които дерогират общите такива. В подкрепа на извода за липса на противоречие между законов и подзаконов нормативен акт, освен специалният характер на последния, е и начинът, по който са приети самите

ПИКЕЕ- по предложение на доставчика (крайния снабдител) и на разпределителя на електрическа енергия (оператора на електроразпределителната мрежа). Съгласно разпоредбите на чл.55, чл.56 ал.1 и ал.2 от ПИКЕЕ титуляр на процесното парично вземане е операторът на електроразпределителната мрежа, в случая ответното дружество „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** /с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД. Крайният битов клиент (потребител) се намира в облигационни правоотношения, както с крайния снабдител, който му продава електрическа енергия при публично известни общи условия (чл.98а от ЗЕ), така и с оператора на съответната електроразпределителна мрежа, към която клиентът (потребителят) е присъединен и я използва също при публично известни общи условия (чл.104а от ЗЕ). Корекцията на сметка по смисъла на чл.98а, ал.2, т.6 и чл.104а, ал.2, т.5 от ЗЕ (съгласно и общите правила на чл.103, чл.200 ЗЗД) поначало съставлява корекция на продажната цена на потребената (продадената, доставената) електрическа енергия в случаите, посочени в тези разпоредби: неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия поради неправомерно присъединяване, промяна в схемата на свързване или неправомерно въздействие върху измервателни уреди, съоръжения или устройства по чл.120, ал.3 ЗЕ; както и неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия поради повреда на измервателни уреди, съоръжения или устройства по чл.120, а.3 ЗЕ; сред тях попада и разглежданият случай на непълно отчитане на потребената електрическа енергия, поради нерегламентиран достъп, респ. промяна на схемата на свързване, която хипотеза е изрично посочена в чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ, (изм. - ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 08.05.2018 г., изм. - ДВ, бр. 41 от 2019 г., в сила от 21.05.2019 г.) , според която устройството и експлоатацията на електроенергийната система се осъществяват съгласно норми, предвидени във: правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, включително реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, **неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия** или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, както и създаването, поддържането и достъпа до регистрираните от тези средства база данни. Към тази разпоредба препращат чл.98а, ал.2, т.6 и чл.104а, ал.2, т.5 от ЗЕ. Също по общо правило, тази корекция на цената е в полза на едната от двете страни по продажбеното правоотношение-в полза на крайния снабдител (доставчика), когато клиентът (потребителят) не е заплатил изцяло цената на количеството потребена от него (доставена му) електроенергия; или в полза на клиента (потребителя), когато му е начислено по-голямо количество електроенергия от реално използваното и той е надплатил цената. Последното правило, че на потребителя (ползвателя) се възстановява надвзетата сума, е възпроизведено в разпоредбата на чл.57 от ПИКЕЕ. Общото правило, че корекцията на цената се извършва в полза на другата страна по продажбеното правоотношение-доставчика (продавача) на електрическа енергия, е възприето в разпоредбата на чл.56, ал.4 от ПИКЕЕ, но само в хипотезата на чл.53, ал.1 от ПИКЕЕ-

когато поради повреда или неточна работа на тарифния превключвател, използваната електрическа енергия се измерва, но не се регистрира точно по съответните тарифи, избрани от ползвателя; като в тези случаи преизчислените количества електроенергия се заплащат от потребителя по цената за съответната тарифа, т.е. - по продажна цена. Относно всички останали случаи на преизчисляване на количества електрическа енергия по реда на раздел IX от ПИКЕЕ (като с разпоредбите на чл.56, ал.1 и ал.2 от ПИКЕЕ е установено отклонение от общото правило, че корекцията на сметката на потребителя е в полза на крайния снабдител (доставчика) на електроенергия, като вместо него титуляр на вземането за дължимата сума е операторът на електроразпределителната мрежа. В тези случаи обаче с разпоредбата на чл.56, ал.3 от ПИКЕЕ е установено и друго отклонение от общото правило, а именно, че преизчислените количества електрическа енергия се заплащат от потребителя, не по продажната цена, а по действащата за периода на преизчисляването прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи, определена от КЕВР на съответния мрежови оператор. Без съмнение, стойността на технологичните разходи е включена като компонент при формирането на продажната цена (също регулирана от КЕВР), но тези технологични разходи са за сметка на оператора на електроразпределителната мрежа, който има задължението да я поддържа. Поради това, заплащането на тяхната стойност от крайния потребител, в качеството му на ползвател на електроразпределителната мрежа - директно на мрежовия оператор, с когото той също е в облигационно правоотношение (вместо на и чрез доставчика на електроенергия - по продажбеното правоотношение), е установено в интерес както на потребителя, така и на енергийните дружества, и не е в противоречие с разпоредбите на чл.98а, ал.2, т.6 и чл.104а, ал.2, т.5 от ЗЕ, а подзаконовите норми на чл.56, ал.1-3, с които това заплащане е регламентирано в посочените случаи на преизчисляване на количествата електрическа енергия, са специални спрямо общата нормативна регламентация, както е прието и в цитираната по-горе практика на ВКС. В тази връзка следва да се посочи, че разпоредбите на чл.98а, ал.2, т.6 и чл.104а, ал.2, т.5 от ЗЕ уреждат императивно единствено задължителното включване в съдържанието на съответните общи условия на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка съгласно правилата по чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ, но не и реда и начина на извършване на самата корекция на сметка, които са предмет на подзаконовата регламентация с ПЕКЕЕ - съгласно чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ. Не е налице и противоречие с разпоредбата на чл.98в от ЗЕ, съгласно която, отношенията между краен снабдител, съответно доставчик от последна инстанция, или търговец, и оператора на електроразпределителната мрежа във връзка със снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи, се уреждат с правилата за търговия с електрическа енергия), нито пък с приемането на подзаконовите разпоредби на чл.56, ал.1-3 от ПИКЕЕ КЕВР е излязла извън правомощията, делегирани □ от ЗЕ, тъй като съгласно разпоредбите на чл.21, т.9 и на чл.83, ал.2, изр.2, във вр. с ал.1, т.6 от ЗЕ, в нейните правомощия е приемането както

на правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ), така и на ПИКЕЕ, т.е. законът е делегирал на КЕВР цялостната подзаконова регламентация на отношенията между крайните клиенти, крайните снабдители и операторите на електроразпределителни мрежи.

В конкретния казус, страните не спорят, че ищецът е собственик на процесния имот и се явява потребител на електрическа енергия за процесния обект по смисъла на § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ и т. 41 б, б. "а" от ДР на ЗЕ за исковия период, страна е по облигационни отношения по договор за продажба на електрическа енергия. С констативен протокол № 1025978/04.12.2020г. за проверка на неточно измерване и/или неизмерване на електрическа енергия се установява, че на 04.12.2020г. служители на оператора „ЧЕЗ Р.Б.“ АД, сега „Е.М.З.“ АД, са извършили техническа проверка на средството за търговско измерване (СТИ) на доставяната електрическа енергия (електромера) за електроснабден обект (магазин за хранителни стоки) с адрес град София, ж.к. „Младост“, блок 469, с абонатен номер 9134507149. Констатирано е, че „при проверката за точност на електромера се установяват грешки извън границите на допустимото; липсва втора фаза“. Посочено е, че от началото до края на проверката са присъствали представител на клиента, както и един независим свидетел. Протоколът е подписан от двама служители на „ЧЕЗ Разпределение“ и от един свидетел, представител на Федерация на потребителите. Според приетата СТЕ, отбелязаните в констативния протокол нарушения представляват случай на непълно отчитане на потребената ел. енергия. Съгласно новите ПИКЕЕ, обн. ДВ, бр.35 от 30.04.2019 г., чл.50, ал.1, буква „а“, „В случаите, когато при метрологичната проверка се установи, че СТЕ не измерва или измерва с грешка извън допустимата, операторът на съответната електроразпределителна мрежа изчислява количеството електрическа енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/ неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване, като: а/ при СТИ, измерващо с грешка извън допустимостта, количеството преминала електрическа енергия се изчислява, като измерените количества се коригират с установената грешка, като се отчита класът на точност на СТЕ“. Експертът посочва, че преизчисляването на консумираната ел. енергия е извършено по методиката и периода заложили в ПИКЕЕ, като преизчисляването е извършено към действащите към момента цени, утвърдени от КЕВР, съгласно изискването на чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ.

СРС е приел, че приложените по делото ОУ не предвиждат ред за уведомяване на клиента. Съдът е посочил, че по делото са представени ОУ на „ЧЕЗ Електро България“ АД, но това са ОУ на „Чез Р.Б.“ АД, които не съдържали според съда, клауза, уреждаща ред за уведомяване на клиента при наличие на основание за извършването на корекция на сметка. Мотивирал е още, че клаузата чл.18, ал.2 от ОУ не отговаря на законовото изискване на чл.98а, ал.2, т.6 ЗЕ, тъй като в нея е предвидено единствено задължение на продавача на електрическа енергия да уведоми клиента за вече извършената корекция на сметка, но в нея не е разписан редът, по който следва да стане

това. Указания по реда на чл. 146, ал. 2 ГПК не са били давани от съда (че ответникът не сочи доказателства), тъй като такива указания се дължат само на заявени от страната твърдения, а такива в случая от страна на ответника не са правени. Направен е извод, че за ответника не е възникнало правото да извършва едностранна корекция в сметката на ищеца.

От така изложените мотиви става ясно, че съдът е обърнал крайния снабдител и разпределителното дружество, техните лицензии и услугите, които предоставят, като е мотивирал своето решение с неотнорми към случая правни норми. Същият е цитирал чл.18, ал.2 от ОУ, но на „ЧЕЗ Електро България“ АД, като е цитирал стара съдебна практика, касаеща крайния снабдител. Разпоредбата на чл.98а, ал.2, т.6 ЗЕ няма отношение към дейността на разпределителното дружество, каквото е ответникът „Е.М.З.“ ЕАД, с предишно наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД и е неотнормима към случая. В този текст е посочено, че когато корекцията се извършва в полза на крайния снабдител общите условия на крайния снабдител трябва да съдържат ред за уведомяване на клиентите за уведомяване на клиентите при извършване на корекции. Текстовете обаче не регламентират изискване такъв ред за уведомяване да се съдържа в общите условия на разпределителното дружество ако корекцията се извършва от разпределителното дружество. Решението е в противоречие и с практиката на ВКС по разглеждания въпрос, а именно Решение № 124 от 18.06.2019 г. по гр. д. № 2991/ 18 г. на ВКС, Трето отделение на ГК, където се приема: „Ако в общите условия в противоречие с чл.98а, ал.1, т.6 от Закона за енергетиката не е предвиден ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка, това нарушение е пречка потребителят да бъде поставен в забава относно задължението си да заплати корекцията. Нарушението обаче не може да послужи като основание да се отрече дължимостта на сумата, когато това задължение се установява по съдебен ред. Съдебната процедура по реда на ГПК гарантира равни права на страните при спорове за грешно отчитане на изразходваната електроенергия и тези гаранции са достатъчни, за да защитят добросъвестните потребители. Ето защо гражданските съдилища не могат да се позовават на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите, за да отхвърлят искове за заплащане на реално потребената електрическа енергия, а са длъжни да се произнесат по съществото на спора въз основа на събраните по делото доказателства.“

Освен това, съдът не е съобразил и актуалната и непротиворечива практика на ВКС относно корекциите, извършвани от разпределителното дружество, в която е прието, че това дружество може да извършва корекции и изобщо не се изследва въпросът за реда за уведомяване, който е неотнормим към казуса. Както бе посочено по-горе в изложението, в Решение № 77 от 30.05.2022 г. по гр.д. № 2708/2021 г. по описа на ВКС е прието, че „налице е подзаконово възлагане на вземането, легитимиращо оператора на мрежата вместо доставчика да го начисли и получи и това възлагане също не противоречи на нормативен акт от по-висока степен. Касае се за специални

норми, които дерогират общите такива. В подкрепа на извода за липсата на противоречие между законов и подзаконов нормативен акт, освен специалния характер на последния, е и начинът, по който са приети самите ПИКЕЕ - по предложение на доставчика и на разпределителя на електрическа енергия. Предвид изложеното в отговор на поставения въпрос следва, че е налице законово основание за електроразпределителното дружество да начислява корекции на сметки на потребители за минал период, респ. да начислява суми, представляващи реално потребена електрическа енергия“. Тази материално правна легитимация на електроразпределителното дружество да претендира процесната сума е потвърдена и в мотивите към решение № 115 от 17.06.2022 г. по гр.д. № 3817/2021 г. по описа на ВКС, към решение № 85 от 2.06.2022 г. по гр.д. № 2528/21 г. по описа на ВКС.

Крайните изводи на двете съдебни инстанции не съвпадат. На основание чл.271, ал.1, пр. II ГПК първоинстанционното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което да бъде отхвърлен предявеният отрицателен установителен иск.

Предвид изхода на делото и предявената претенция ищецът следва да заплати на ответника направените от него разноски за първата инстанция в общ размер от 500 лв., от които 400 лв. депозит за СТЕ и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, а за въззивната инстанция разноски в общ размер от 125 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 09.12.2022 г. по гр.д.№ 18885/21 г. на СРС, II ГО, 58 състав, вместо което **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска, предявен от „М.*****“ ООД, ЕИК **** срещу „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** /с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД/ за признаване на установено в правоотношенията между „М.*****“ ООД, ЕИК **** и „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** (с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД, че „М.*****“ ООД, ЕИК **** **не дължи** на Е.М.З.“ АД, ЕИК **** /с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД/ сумата от **559,30 лева**, представляваща начислена сума по фактура № 3355035/03.02.2021г. за период 04.09.2020 г. -04.12.2020г.

ОСЪЖДА „М.*****“ ООД, ЕИК ****, с адрес: гр.София, ж.к.“*****“, представлявано от управителя М.А. М., чрез адвокат В. К. от САК, със съдебен адрес: гр.София, бул.“***** III“ **, офис 2 да заплати на „Е.М.З.“ АД, ЕИК **** (с предходно фирмено наименование „ЧЕЗ Р.Б.“ АД), със

седалище и адрес на управление гр.София, бул. ****, блок „Бенч Марк Бизнес център, чрез пълномощника юрисконсулт Нели Сидерова направените разноси за първата инстанция в общ размер от 500 лв., а за въззвната в общ размер на 125 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____